

๒๔

ที พ ย ส ถ า น ส า ห ร ั บ ผู้ มี บุ ญ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรม ๔
ประการ ย่อมเกิดในสวรรค์ เหมือนถูกเชิญมาเกิด ธรรม ๔
ประการคือ เป็นผู้งดเว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจากการลักทรัพย์
เว้นจากการประพฤติดีกาม เว้นจากการพูดเท็จ บุคคล
ผู้ประกอบด้วยธรรม ๔ ประการนี้แล ย่อมบังเกิดในสวรรค์
เหมือนถูกเชิญมาเกิด

ทิพย์สถาน สำหรับผู้มีบุญ

๒๕๕

กฎแห่งกรรมเป็นกฎสากลของโลกที่มีมาก่อนกฎหมายใดๆ ทั้งสิ้น เพราะเป็นกฎธรรมชาติ ที่ไม่มีใครบัญญัติขึ้นมา แต่เป็นผลที่เกิดจากการกระทำของแต่ละคน ถ้าเราทำดีก็จะได้รับอานิสงส์แห่งความดี ทำความชั่วก็มีวิบากอันเผ็ดร้อนเป็นผล คนทำกรรมดีเมื่อละโลกไปแล้ว บุญก็จะส่งผลให้ไปเสวยสุขในสุคติโลกสวรรค์ แม้เมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์อีก ก็จะบริบูรณ์ด้วยมนุษย์สมบัติ มีแก้วแหวนเงินทอง เครื่องใช้ไม่สอยครบกวัน ไม่ขาดตกบกพร่อง เพราะอำนาจแห่งมหาทานบารมีส่งผล หรือจะเป็นผู้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เจ็บ ไม่ป่วย ไม่ไข้ ก็ด้วยอำนาจแห่งศีลที่รักษาไว้อย่างดีแล้ว หรือมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด รู้แจ้งแทงตลอดในศาสตร์ทั้งปวง ก็ด้วยอำนาจแห่งสมาธิที่ได้ฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง ทำสมาธิภาวนามาข้ามภพข้ามชาตินั่นเอง

พระลัมมาลัมพุทเธเจ้าตรัสไว้ใน ปาณาติปาตสูตร ว่า

“จตุทฺธิ ภิกฺขเว ธมฺเมทฺธิ สมณฺนาคโธ ยถาภตํ นิกฺขิตฺโต เอวํ นินฺนเร กตเมทฺธิ จตุทฺธิ ปาณาติปาตํ โทติ อทินฺนาทายํ โทติ กาเมสุ มิจฺฉาจารํ โทติ มุสาวาทํ โทติ อิมเอทํ โข ภิกฺขเว จตุทฺธิ ธมฺเมทฺธิ สมณฺนาคโธ ยถาภตํ นิกฺขิตฺโต เอวํ สคฺเค

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรม ๔

ทิพยสถานสำหรับผู้มีบุญ

๒๕๖

ประการ ย่อมเกิดในสวรรค์ เหมือนถูกเชิญมาเกิด ธรรม ๔
ประการคือ เป็นผู้ตเว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจากการลักทรัพย์
เว้นจากการประพฤติดินในกาม เว้นจากการพูดเท็จ บุคคล
ผู้ประกอบด้วยธรรม ๔ ประการนี้แล ย่อมบังเกิดในสวรรค์
เหมือนถูกเชิญมาเกิด”

เรื่องนรกสวรรค์ เป็นเรื่องปกติที่มีสอนอยู่ในพระพุทธ-
ศาสนา เพราะพระพุทธศาสนาสอนเรื่องกฎแห่งกรรมว่า ถ้าทำดี
ก็ได้ไปสุคติภูมิ ทำบาปอกุศลก็มีอบาย ทุกคติ วินิบาต นรกเป็น
ที่ไป การศึกษาเรื่องนรกสวรรค์เป็นเรื่องที่น่าสนใจ เพราะเป็น
สิ่งที่มีอยู่จริง สามารถพิสูจน์ได้จริงด้วยวิชาธรรมกาย หรือรอ
พิสูจน์ตอนละโลกไปแล้ว การจะไปบังเกิดในสุคติสวรรค์ก็มีใช่
เป็นเรื่องยากเย็น เหลือวิสัยอะไร ถ้าเราสั่งสมบุญเอาไว้มากๆ
จิตใจผ่องใส ละโลกไปแล้ว สุคติภูมิย่อมเป็นที่ไป สมบัติอัน
เป็นทิพย์ก็จะบังเกิดขึ้นมารองรับผู้มีบุญ เพื่อรอคอยผู้มีบุญ
จะมาเสวยทิพยสมบัติเหล่านั้นได้

การจะได้ไปบังเกิดบนสวรรค์นั้น ต้องรู้วิธีการไปเกิด
ซึ่งวิธีการก็ไม่ได้ยากเย็นอะไร พระพุทธองค์ทรงแนะวิธีการไว้
ง่ายๆ ว่า ให้ละเว้นจากบาปอกุศล เว้นจากการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต
ไม่รังแกเบียดเบียนสัตว์อื่น ไม่ลักขโมย ถือเอาสิ่งของที่เจ้าของ
เขาไม่ได้ให้ เพราะสมบัติใดที่ได้มาโดยทุจริต สมบัตินั้นก็เป็น

ทิพย์สถานสำหรับผู้มีบุญ

๒๕๓

ของร้อน อยู่กับเราได้ไม่นาน ไม่ช้าก็ต้องมีอันวิบัติไป ทรัพย์
สิ่งของมีค่าของใคร ใครก็หวงแหน จึงไม่ควรไปขโมยของเขา
ควรหาทรัพย์มาโดยสุจริต

นอกจากนี้ต้องเป็นคนไม่ประพฤติดินในกาม ให้อินดิ
เฉพาะคู่ครองของตน และต้องเป็นคนมีวาจาสัตย์ ไม่พูดเท็จโกหก
หลอกลวงคนอื่น กระทั่งพูดส่อเสียด พูดคำหยาบ พูดเพ้อเจ้อ
ไร้สาระก็ควรเว้นเสีย เพราะชาวสวรรค์เขาไม่ทำกรรมกิเลส ๔
อย่างเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นเทพบุตรเทพธิดา ต่างมีศีลกันเป็นปกติ
ฉะนั้นเราต้องรู้ว่าเราจะเข้าไปเป็นสหายแห่งเทพ ก็ต้องประพฤติตน
เหมือนชาวสวรรค์ ต้องรู้จักให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา
ซึ่งไม่ใช่เรื่องยากหรือเหลือวิสัย เพราะปกติเราก็ทำกันอยู่แล้ว
แต่คนส่วนใหญ่ยังประมาทอยู่ จึงไม่ได้วางแผนผังชีวิตหลัง
ความตาย

ทั้งหมดนี้เป็นเพียงความรู้ขั้นพื้นๆ เท่านั้น เพราะสวรรค์
แต่ละชั้นมีความละเอียดที่แตกต่างกันมาก เขาวัดกันที่กำลังบุญ
ถ้าบุญมากวิมานก็ใหญ่โตมโหฬารสวยงามมีรัศมีกายสว่างรุ่งโรจน์
สวรรค์แต่ละชั้นมีความแตกต่างกัน ตั้งแต่อายุ วรรณะ สุข ยศ
ถ้าหากว่ามีบุญมากเราก็เลือกเกิดได้ จะไปอยู่สวรรค์ชั้นไหน
ก็เลือกเอา ตั้งแต่ชั้นจาตุมหาราชิกา ชั้นดาวดึงส์ ยามา ดุสิต
นิมมานรดี และปรนิมมิตวสวัตดี

ทิพย์สถานสำหรับผู้มีบุญ

๒๕๘

*สวรรค์ ๖ ชั้นเหล่านี้ มีไว้รองรับผู้มีบุญทุกคน เลือกเกิดกันได้เลย เหมือนมหาเศรษฐีผู้มีสมบัติมาก อยากจะอยู่บนปราสาท อยู่ในอุทยานใหญ่โตมีข้าทาสบริวารมากมายก็ทำได้ ชาวสวรรค์ เขาก็เป็นอย่างนั้นเหมือนกัน มีบริวารที่บังเกิดขึ้นด้วยอานุภาพบุญ อย่างสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกาซึ่งเป็นสวรรค์ชั้นแรก มีท้าวจาตุมหาราชทั้ง ๔ คอยดูแลรักษา คือท้าวธตรฐ มีคนธรรพ์เป็นบริวาร อยู่ทางทิศตะวันออกของเขาพระสุเมรุ ท้าววิรุฬหก ปกครองพวกกุมภภณฑ์อยู่ทางทิศใต้ ท้าววิรูปักษ์จะปกครองพวกนาคทุกชนิด นาคก็ตระกูลอยู่ในอาณาเขตของท้าววิรูปักษ์ทั้งหมด และท้าวกุเวร หรือที่เราคุ้นกันว่าท้าวเวสสุวรรณ จะคอยดูแลพวกยักษ์ทุกจำพวก อยู่ทางทิศเหนือของเขาพระสุเมรุ

กำหนดอายุของสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกาประมาณ ๕๐๐ ปีทิพย์ วันหนึ่งคืนหนึ่งของเขาเท่ากับ ๕๐ ปีในเมืองมนุษย์ ฉะนั้นถ้า ๕๐๐ ปีทิพย์ของเขา ก็เกือบ ๙ ล้านปีมนุษย์ ครั้นพระเจ้าพิมพิสารสวรรคตแล้ว ท่านพอใจมาบังเกิดในสวรรค์ชั้นนี้ เพราะเคยเสวยทิพย์สมบัติชั้นนี้มานานถึง ๗ ครั้ง อันที่จริงท่านจะไปบังเกิดในสวรรค์ชั้นสูงๆก็ได้แต่เพราะความพอใจในชั้นนี้ ท่านถึงเลือกมาเกิดในสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกาแน่แหละ

ทิพย์สถาน สำหรับผู้มีบุญ

๒๕๕

ที่สูงขึ้นไปอีก คือสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ มีท้าวสักกเทวราช เป็นผู้ปกครอง มีปราสาทไพชยนต์ ๑๐๐ ชั้น สูงถึง ๑ โยชน์ แต่ละชั้นมีเทพิดานางฟ้ามากมาย มีสวนนันทวัน สวนจิตรลดา ซึ่งบังเกิดขึ้นด้วยบุญญาภพทั้งนั้น และยังเป็นทีประดิษฐาน พระจุฬามณี ซึ่งในสมัยที่พระพุทธองค์เสด็จออกผนวช ได้ทรง อธิษฐานว่า ถ้าจะได้ตรัสรู้เป็นพระสัมพันธโพธิ์พุทธเจ้า พอตัดมว ยผมแล้วโยนขึ้นไปในอากาศ ก็ขออย่าให้พระเศวตผ้านี้ตกลงมา บนพื้นดิน ด้วยอาณภาพบุญที่พระองค์สั่งสมไว้ดีแล้ว พระอินทร์ ก็ได้นำไปบรรจุไว้ที่จุฬามณีเจดีย์ ซึ่งยังเป็นทีประดิษฐาน พระเขี้ยวแก้วอีกด้วย

ทุกวันพระ ๑๔ ค่ำ ๑๕ ค่ำ ชาวสวรรค์จะพากันหาดอกไม้ ของหอมมาบูชาพระจุฬามณีแห่งนี้เป็นประจำ เพราะเขารักบุญ กันมาก จะมีการไปฟังธรรมจากพระอินทร์ หรือจากสมณ- เทพบุตรที่มาจากชั้นดุสิต เขาจะรวมกันที่สุทธรรมาเทวสภาซึ่งสูง ๕๐๐ โยชน์ แล้วประกาศความดีของชาวโลกที่ทำความดีกันในวันนั้น โดยเหล่าเทวดาชั้นต่างๆ จะลงมายังโลกมนุษย์ เพื่อ ตรวจดูว่า มีใครให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา บำรุงบิดา มารดาบ้าง ฉะนั้นใครทำความดีในวันนั้น ชาวสวรรค์เขาจะ อนุโมทนาสาธุการ

ทิพย์สถาน สำหรับ ผู้มีบุญ

๒๖๐

เพราะฉะนั้น อย่าไปคิดว่าการทำความดีหรือความชั่วของเราจะไม่มีใครรับรู้ ท่านถึงใช้คำอุปมาเปรียบเทียบว่า นตฺถิ โลเก รโห นาม ขึ้นชื่อว่าความลับ ไม่มีในโลก แม้ไม่มีใครรู้ อย่างน้อยตัวเราเองก็รู้ เราจะอยู่ในสายตาชาวสวรรค์ตลอดเวลา ถ้าอยากให้เราอนุโมทนา ก็ให้ทำความดีไว้มากๆ ทำไปจนตลอดอายุขัย ก่อนหลับตาลาโลก ก็จะมีทูตสวรรค์นำราชมารับ และเชื้อเชิญ ให้ไปเป็นสหายแห่งเทวดา

ในสวรรค์ชั้นนี้มีเทพบุตรที่สามารถนิรมิตกายให้เป็นช้างเอราวัณสูงถึง ๑๕๐ โยชน์ เป็นช้างคู่บุญของพระอินทร์ สวยงามมาก มีต้นไม้สวรรค์ ชื่อปาริฉัตตกะ หรือต้นปาริชาติ สูง ๑๐๐ โยชน์ เวลาออกดอกแต่ละครั้ง กลิ่นจะหอมฟุ้ง ขจรขจายไปทั่วสวรรค์ พระบรมศาสดาของเรา หลังจากที่ทรงแสดงยมกปาฏิหาริย์แล้ว ได้เสด็จไปจำพรรษาที่สวรรค์ชั้นนี้ พระองค์ทรงเทศน์เรื่องพระอภิธรรมโปรดเทพบุตรพุทธมารดา และชาวสวรรค์ ให้ได้บรรลุธรรมากิสมัยกันมากมายนับไม่ถ้วน

ในสมัยพุทธกาล ทั้งพระบรมศาสดาและพระอรหันตสาวกหลายๆ ท่าน เช่น พระมหาโมคคัลลานะ ท่านจะไปสวรรค์ชั้นนี้เป็นประจำ แล้วนำเอาเรื่องราวของชาวสวรรค์มาเล่าให้กับเหล่าพุทธบริษัทฟัง จะได้รักในการสั่งสมบุญบารมีมากยิ่งขึ้น พระมหาโมคคัลลานะท่านมีฤทธิ์มาก เมื่อไปสำรวจดูตามวิมาน

ทิพยสถานสำหรับผู้มีบุญ

๒๖๑

ต่างๆ ก็จะช่วยสอบถามถึงบุญกรรมของเทพบุตรเทพธิดา ว่าทำบุญอะไรเอาไว้ ถึงมีวิมานสว่างไสว มีสมบัติมากมาย ทำให้มนุษย์อยากทำความดีตาม ในสมัยนั้นจึงมีผู้ทำความดีแล้วไปบังเกิดในสุคติสวรรค์กันมาก

หลวงพ่อบอกเล่าเกี่ยวกับสวรรค์เท่านี้ก่อน โอกาสหน้าจะนำมาถ่ายทอดให้พวกเราได้เรียนรู้กันอีก ขอให้ทุกๆ ท่านตั้งใจสั่งสมบุญกุศลให้เต็มที่ ทำตามทีพระพุทธรองค์ทรงสอนไว้ว่าให้ละชั่วทุกชนิด และสั่งสมความดีอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ ด้วยการให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ทำให้ใจผ่องใส ผีกลั่นใจให้หยุดนิ่ง ตั้งใจปฏิบัติให้เข้าถึงพระธรรมกายกัน เราจะได้ไปศึกษาวิชาธรรมกาย ไปรู้ไปเห็นภพภูมิอันเป็นทิพย์เหล่านี้ตลอดจนถึงภพอันวิเศษคือพระนิพพาน อาศัยธรรมกายไปตรวจดูก็จะรู้เห็นได้หมด เพราะมีดวงตาเห็นได้รอบทิศ รู้แจ้งเห็นแจ้งตลอดหมดทั้งนิพพาน ภพสาม โลกกันต์ หลวงพ่อบอกให้ทุกท่านเป็นนักพิสูจน์ทดลองค้นคว้า เพื่อไปรู้ไปเห็นเรื่องราวเหล่านี้ให้ได้ด้วยตัวเอง เราจะได้เกิดความภาคภูมิใจ และมีกำลังใจสั่งสมบุญบารมีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป ดังนั้นให้หมั่นทำใจให้หยุดนิ่งตลอดเวลา และทำให้อุทฺธวิธี ปรับปรุงไปเรื่อยๆ จนกว่าจะเข้าถึงพระธรรมกายกันทุกๆ คน